

Καβάλησε λοιπόν τὸ ποδήλατο
ἔσβυσε τὸ φανάρι
καὶ πέρασε ἀθέατος μὲς' ἀπ' τὴν πόλη.

Στὴ πρώτη στάση
βρῆκε ἕνα βαθὺ πηγάδι
Στὴ δεύτερη
ἕνα ἀτέλειωτο κυπαρίσι.
Στὴν τρίτη
μιά τεράστια ὄρνιθα μ' ἀνοιχτὲς φτεροῦγες.
Διπλώθηκε λοιπὸν
καὶ ξάπλωσε κάτω ἀπ' τὴν κοιλιά της.

Στὸ πρῶτο πανηγύρι ἔλειπε
στὸ δεύτερο ἔλειπε
στὸ τρίτο τὸ ἴδιο
στὸ τέταρτο
ἦρθε
μεταμορφωμένος ἀρλεκίνος.

Ἡ ΠΡΩΪΝΗ ΜΟΥ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

☆

Τῆς εἶπε
«Ξέρω τὸν τρόπο»
Κι' ἔκλεινε
τοῦ εἶπε
«Ξέρω τὸν τρόπο».
Τώρα βέβαια
πόσο ἀπογοητεύτηκαν
δταν ἀμέσως κατόπιν
διεπίστωσαν
δτι δὲν ἤξεραν τὸν τρόπο
δὲν δύναμαι νὰ περιγράψω.

Ἄντ' αὐτοῦ ὅμως
θὰ περιγράψω
τὴν πρωινὴ μου περιπέτεια.
Κατέβαινα λοιπὸν
μόλις ποὺ εἶχε ξημερώσει
τὴν ὁδὸ Κυψέλης
τῆς ὁμωνύμου περιοχῆς
δταν ξαφνικὰ

—ὡσάν νὰ ἀνεδύθη ἀπὸ τὴν σχάρα
τοῦ ὑπονόμου
περιβεβλημένη μὲ τὴν πρωινὴ ὀμίχλη
τοῦ Δεκεμβρίου
τοῦ κακοῦ ἔτους 1978—

μὴ γυναικεῖα φωνὴ
προερχομένη